

Pași necesari de urmat pentru ca Politica Agricolă Comună a UE să răspundă provocărilor de sustenabilitate

Tradus și adaptat din Pe'er și colab., 2019 (manuscris trimis spre publicare)

Guy Pe'er^{1,2,3,*}, Aletta Bonn^{1,2,4}, Helge Bruelheide^{5,1}, Petra Dieker⁶, Nico Eisenhauer^{1,3}, Peter H. Feindt⁷, Gregor Hagedorn⁸, Bernd Hansjürgens^{2,5}, Irina Herzon⁹, Angela Lomba¹⁰, Elisabeth Marquard², Francisco Moreira^{10,11}, Heike Nitsch¹², Rainer Oppermann¹³, Andrea Perino¹, Norbert Röder¹⁴, Christian Schleyer¹⁵, Stefan Schindler¹⁶, Christine Wolf², Yves Zinngrebe¹⁷, Sebastian Lakner¹⁴ and X additional signatories (see Supplementary Material)

Sustenabilizarea agriculturii este o provocare globală. În Uniunea Europeană (UE), politica agricolă comună (PAC) are efecte negative asupra biodiversității, climei, solului, degradării terenurilor, și nu face față nici provocărilor socio-economice, în special în zonele rurale. Propunerea Comisiei Europene pentru o PAC după 2020 permite statelor membre o implementare la standarde minimale ale acestuia. Cu un nou Parlament și o Comisie Europeană în vigoare, procesul de reformare a PAC a început. Prin urmare, este timpul de a acționa asupra provocărilor urgente și de a răspunde solicitărilor cetățenilor europeni legate de o agricultură sustenabilă, bazată pe o gamă largă de cunoștințe și dovezi științifice disponibile. Îngrijorați de încercările de diluare a standardelor de mediu a viitoarei PAC, solicităm Parlamentului European, Statelor Membre ale UE și Comisiei Europene să adopte zece puncte de acțiune urgente pentru asigurarea unei producții durabile de alimente, conservarea biodiversității și atenuarea efectelor negative ale schimbărilor climei, cu scopul de a crea o agricultura europeană durabilă.

Agricultura este un motor principal al degradării mediului în Europa

Agricultura este un factor esențial pentru pierderea biodiversității și a serviciilor ecosistemice, precum și pentru schimbările climatice (Diazet și colab., 2019; IPCC, 2019). Practicile agricole tradiționale care au susținut biodiversitatea și furnizarea a multiple servicii ecosistemice au fost abandonate sau înlocuite din ce în ce mai mare măsură de sisteme agricole intensive și nesustenabile. Politica agricolă comună (PAC) a Uniunii Europene (UE), care modelează sectorul agricol european (Hodge și colab., 2015), sprijină practicile agricole care contribuie la pierderea biodiversității (Pe'er și colab., 2017, 2019), schimbările climatice (Comisia Europeană, 2019), eroziunea solului (Orgiazzi și colab., 2016) și degradarea terenurilor agricole (IPBES, 2018). Instrumentele compensatorii din PAC, care ar putea contracara aceste evoluții, sunt insuficiente (Comisia Europeană, 2019; Pe'er și colab., 2019). Mai mult, actuala PAC este ineficientă și de asemenea inefectivă în abordarea provocărilor sociale și economice ale comunităților rurale (Pe'er și colab., 2017). Propunerea Comisiei Europene pentru perioada post-2020 (Comisia Europeană, 2018) oferă statelor membre opțiunea de a pune în aplicare instrumente de mediu

ambicioase, dar formularea vagă și flexibilitatea extinsă permit, de asemenea, o implementare națională neambicioasă - o cale parcursă de multe state membre în timpul actualei perioade de finanțare (Pe'er și colab., 2017, 2019; WBAE, 2019).

Motivele de îngrijorare

PAC după 2020, propusă de Comisia Europeană (Comisia Europeană, 2018), abordează în mod inadecvat provocările de mediu și sustenabilitate (CEJA și colab., 2019; Pe'er și colab., 2019; WBAE, 2019), propunerea Comisiei având următoarele deficiențe majore:

- **Continuarea subvențiilor prin „Plăți directe în baza suprafeței lucrate” (Pilon I) cu cerințe de mediu scăzute**, în ciuda faptului că acestea abordează ineficient obiectivele propuse și sunt adesea virate către proprietarii de terenuri neagricole. Limitarea și redistribuirea plăților directe probabil nu va fi capabilă de a obține o distribuție mai echitabilă a resurselor financiare (Matthews, 2018a) și nici să justifice existența continuă a plăților directe.
- **Reducerea bugetare pentru programele de dezvoltare rurală (Pilon II), inclusiv a celor pentru măsuri de agromediu-climatice**. De fiecare dată când au bine proiectate bine și puse în aplicare într-un mod eficient, instrumentele de politici din cadrul programelor de dezvoltare rurală s-au dovedit a fi eficiente pentru a sprijini atât practicile agricole favorabile mediului (Pe'er și colab., 2017), cât și dezvoltarea rurală. Reducerile bugetare propuse sunt, prin urmare, contraproductive (CEJA și colab., 2019).
- **Revendicări înșelătoare și eforturi insuficiente pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră**. Comisia etichetează ca „ecologice” 40% din cheltuielile pentru plățile directe și plățile pentru „constrângeri specifice zonei naturale sau geografice”. Cu toate acestea, aceste instrumente nu sunt legate sistematic de nicio măsură eficientă pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. În schimb, aceștia susțin parțial practicile și sectoarele responsabile de emisii semnificative de gaze cu efect de seră (Pe'er și colab., 2017; Comisia Europeană, 2019).
- **O „arhitectură verde” cu cerințe vagi, care va permite statelor membre și fermierilor să aleagă opțiuni neambicioase („verde deschis”)**. Propunerea Comisiei prezintă un instrument nou, bazat pe accedere voluntară la „scheme ecologice” și un set ușor extins de condiții de mediu pentru plățile directe. Cu toate acestea, propunerea nu conține măsuri concrete, esențiale pentru beneficiul biodiversității și a mediului (de exemplu, terenuri arabile extinse, pajiști cu diversitate ridicată și, la scara de peisaj, terenuri agricole de înaltă valoare naturală și peisaje mozaicate) și cerințele de gestionare pentru opțiunile neproductibile (de exemplu, terenuri nelucrate sau benzi de tampon) sunt prea vagi. Deși flexibilitatea de a aborda provocările specifice contextului este rezonabilă, experiența

ciclurilor financiare anterioare și actuale ale PAC este aceea că vagitudinea încurajează o „cursă” între statele membre pentru cele mai mici cerințe pentru plățile directe pentru fermierii lor. Statele membre pot fi încurajate în această cursă să stabilească obiective ușor de realizat încă de la început.

- **Set insuficient de indicatori** (Anexa I a Comisiei Europene, 2018). Indicatorii planificați pentru cuantificarea „rezultatelor” monitorizează în principal buna implementare administrativă și financiară, în timp ce indicatorii de impact propuși sunt în mare parte vagi, tautologici sau incompleți. Lipsesc indicatori în ceea ce privește gestionarea fermelor, modificările de utilizare a terenurilor, parametrii de mediu și performanța economică a gospodăriilor agricole, pentru a enumera doar câțiva. Aceasta este în contradicție accentuată cu principiile bazate pe rezultate pe care următoarea PAC susține că le va urma. Mai mult, forma simplistă a celor mai mulți indicatori propuși și sarcinile administrative complexe aferente au constituit obstacole majore pentru o implementare politicilor de mediu ambițioase de către statele membre (WBAE, 2019).
- **Nicio obligație prevăzută de a investi în gestionarea și atenuarea riscurilor.** Extinderea instrumentelor de gestionare a riscurilor (de exemplu, asigurarea conform Art. 70 din Comisia Europeană, 2018) pare rezonabilă, având în vedere riscurile crescute la care sunt expuși fermierii la expunerea pe piață, datorită schimbărilor climatice (în special evenimentele meteorologice extreme, cum ar fi căldura, secetele și incendiile) și pericolele sanitare sau fitosanitare. Cu toate acestea, fără a necesita măsuri adecvate de atenuare a riscurilor, o astfel de asigurare poate promova un comportament predispus la risc, adică ignorarea riscurilor evitabile (Müller, Johnson, & Kreuer, 2017).
- **Lipsa consecvenței politicii.** PAC propusă după 2020 repetă procedura puternic criticată de restructurare și redenumire a elementelor PAC, într-un mod care împiedică învățarea și limitează transparența și legitimitatea (Rutz, Dwyer și Schramek, 2014; Erjavec și Erjavec, 2015; WBAE, 2019).

Deși propunerea Comisiei pentru PAC după 2020 este deja slabă, există presiuni pentru reducerea adițională a cerințelor de mediu. Aceasta include modificările propuse de Comisia pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală a Parlamentului European (COMAGRI, 2019), precum și o propunere a Consiliului UE (care reprezintă Statele Membre) pentru a reduce sau elimina multe cerințe de mediu (Consiliul Uniunii Europene, 2019). Aceste propuneri indică faptul că, la fel ca în ciclul anterior (Pe'er și colab., 2014), este utilizat un proces instituțional închis în detrimentul preocupărilor publice largi (Erjavec și Erjavec, 2015), neluând în considerare dovezile care susțin necesitatea unei schimbări de politică.

Prin urmare, solicităm utilizarea cunoștințelor științifice pentru informarea și îmbunătățirea PAC, și pentru a evita eșecul politicii și utilizarea ineficientă a banilor contribuabililor. Cu un nou Parlament și Comisie în vigoare, și o prevăzută reformă a PAC, vedem o oportunitate critică pentru Instituțiile Europene de a acționa în scopul unei PAC sustenabile și bazate pe dovezi științifice.

Zece puncte urgente de acțiune

1. Utilizați mai multe funcționalități, precum bunurile și servicii publice ca principii directoare pentru proiectarea PAC. Pe lângă consensul public, numeroase angajamente ale UE și internaționale obligă agricultura să contribuie la atenuarea efectelor schimbărilor climatice, la protejarea și restaurarea solului și a biodiversității și la protecția apei. Aceasta necesită eliminarea subvențiilor dăunătoare (în special a plăților directe cuplate pentru sistemele de producție intensivă), extinderea suportului pentru practicile pro-ecologice în ambii piloni ai PAC și îmbunătățirea instrumentelor pentru îmbunătățirea viabilității sistemelor agricole de mare valoare (Oppermann, Beaufoy și Jones, 2012; Keenleyside și colab., 2014; EIP-AGRI Focus Group, 2016).

2. Efectuați plățile directe doar până în 2030, având în vedere performanțele scăzute ale acestora atât din punct de vedere al veniturilor, cât și al durabilității. Toate plățile ar trebui să fie condiționate de standarde de mediu mai ridicate; ar trebui sporită flexibilitatea pentru transferul bugetelor în Pilonul 2; și cel puțin 30% din plățile directe trebuie asigurate pentru măsuri eficiente în cadrul schemelor ecologice, pentru a asigura furnizarea de bunuri publice (a se vedea, de asemenea, punctul 5 de mai jos).

3. Măriți bugetele pentru instrumentele eficiente de contracarare a schimbărilor climatice. Sursele agricole de gaze cu efect de seră trebuie reduse, în special cele legate creșterea animalelor, de aplicarea îngrășămintelor cu azot și utilizarea neadaptată a terenurilor pe suprafețe mlăștinoase, turbării și soluri organice. Asigurarea împotriva riscurilor legate de climă ar trebui condiționate de măsuri concrete de atenuare a riscurilor contra secetă, incendii, inundații, pierderi de sol și degajări de carbon. Conectarea asigurărilor la soluțiile naturale poate fi obținută doar prin combinarea gestionării riscurilor cu politicile de agromediu, pentru a încuraja fermierii să adopte practici mai bune.

4. Solicitați statelor membre să stabilească obiective clare, adecvate, măsurabile și limitate în timp în planurile lor strategice pentru a îndeplini toate obiectivele PAC, inclusiv protecția biodiversității, acțiunea climatică și dezvoltarea zonelor rurale. Statele membre ar trebui să fie obligate să demonstreze modul în care abordează compensările dintre aceste obiective (a se vedea Materialul suplimentar Pe'er și colab., 2019). Acest lucru va necesita îndrumare din partea Comisiei, precum și o monitorizare atentă a implementării și a evaluării rezultatelor.

5. Oferiți suficient sprijin pentru protecția eficientă a biodiversitatea și a climei, de ex. prin menținerea suprafețelor neproductive (cel puțin 10% conform cerințelor de până în 2008), susținerea pășunatului extensiv, alimentarea cu apă a turbăriilor desecate și a solurilor organice, și susținerea agriculturii fără îngrășămintă chimice sau pesticide. În acest scop, este esențial să alocăm un buget suficient, atât în Pilonul 1 (pentru ecosisteme), cât și în Pilonul 2 (pentru măsurile de agromediu-climă), pentru a îndeplini obligațiile legale și țintele politice asumate privind mediul, resursele, clima și protecția sănătății publice. Acest lucru necesită o concentrare pe susținerea măsurilor eficiente (așa-numitele măsuri „verde închis”) și o elaborare de politici coerente și sinergice pe piloni (de exemplu Lakner și colab., 2018).

6. Susțineți metodele de sprijin inovatoare din punct de vedere agro-mediu, cum ar fi remunerarea în baza rezultatelor din urma implementării măsurilor agromediu benefice speciilor sau habitatelor vizate (Herzon și colab., 2018), implementarea de măsuri colective pentru susținerea gestionării la nivel de peisaj (a se vedea mai jos) sau introducerea unui sistem de punctaj pentru creșterea beneficiilor agricultorilor proporționale cu ambiția și/sau investițiile acestora, astfel cum sunt propuse de mai multe organizații de fermieri (de exemplu, Neumann, Dierking și Taube, 2017).

7. Aplicați o perspectivă la nivel de peisaj. Mai multe metode de gestionare integrată ale peisajului de către fermieri s-au dovedit a fi de succes, atunci când acestea au fost implementate în colaborare cu măsurile de agromediu (Westerink și colab., 2017). Există o continuă necesitate urgentă pentru experimente politice pentru adoptarea de programe care să vizeze gestionarea integrată a peisajului și a resurselor în ambii piloni. Astfel de abordări ar trebui să implice contracte pe termen lung cu fermierii pentru a îmbunătăți securitatea veniturilor și beneficiile ecologice. O perspectivă la nivel de peisaj ar permite direcționarea măsurilor implementate pe plan local, care pot realiza o livrare mai eficientă a bunurilor publice, cum ar fi menținerea calității apei (Jones și colab., 2017) și reducerea pericolului de incendiu (Moreira & Pe'er, 2018).

8. Revizuiți setul de indicatori. Implementarea unei abordări bazate pe rezultate necesită ca indicatorii de rezultat și de impact să fie adecvați și semnificativi. În mod critic, indicatorul de înaltă valoare naturală trebuie reintrodus și îmbunătățit. Pentru a reduce complexitatea raportării, raportarea financiară și cea pentru indicatorii de sustenabilitate ar trebui să fie separate.

9. Consolidati monitorizarea și aplicarea legislației de mediului. Este necesară o monitorizare anuală (de exemplu, prin utilizarea sistemului de raportare a UE pentru a ține cont de schimbările anuale în utilizarea/acoperirea și gestionarea terenului) pentru a permite factorilor de decizie și proprietarilor să reacționeze prompt la evoluții, să ofere stimulente și să aplice eficient sancțiunile, pentru evitarea plăților fără o evaluare adecvată a eficacității și eficienței.

10. Integrați mai puternic principiul „Coerență de politică pentru dezvoltare” al UE (PCD), luând în considerare efectele utilizării a terenurilor în afara UE (Matthews, 2018b). Acest lucru poate fi realizat, de exemplu, prin susținerea unei auto-suficiențe mai mari și comunicarea despre nivelurile de consum durabil, care reflectă capacitatea Europei dar și cea globală. UE trebuie să depună eforturi pentru o mai bună înțelegere a impacturilor conexe asupra capacității țărilor în curs de dezvoltare de a face față obiectivelor de dezvoltare sustenabilă, în prizma plăților agricole (Yang și colab., 2018) și a importurilor nesustenabile, în special de produse derivate din animale, furaje și biocombustibili care contribuie la defrișarea tropicală, pierderea biodiversității și creșterea emisiilor de gaze cu efect de seră în țările în curs de dezvoltare sau în tranziție (Barthel et al., 2018; Schulmeister, 2015; Matthews, 2018b).

Dincolo de aceste zece puncte de acțiune, în interesul transparenței și al legitimității, este esențial să se permită controlul public al negocierilor și punerii în aplicare a reformei PAC, pe toată durata ciclului politic. Aceasta presupune publicarea

pentru evaluare a documentelor de negociere și de implementare, și permiterea accesului la informații despre modul de utilizare a banului public.

În general, amploarea cunoștințelor existente, exemple de bune practici, instrumente de susținere a deciziilor și dovezile științifice ar trebui să fie integrate mai eficient în proiectarea și implementarea PAC, într-un mod care să recunoască și să răspundă așteptărilor cetățenilor europeni, multifuncționalitatea terenurilor agricole, diversitatea părților interesate afectate și toate cele trei dimensiuni ale durabilității - sociale, economice și de mediu.

Comisia Europeană, Consiliul și Parlamentul trebuie să întreprindă acțiuni ambițioase și responsabile

Sustenabilitatea este o prioritate socială de vârf și o provocare urgentă, atât în Europa cât și la nivel global. Acesta este consacrat ca obiectiv în Tratatul Uniunii Europene (Uniunea Europeană, 2016). Având în vedere provocările presante ale sustenabilității și performanțele slabe ale PAC, continuarea implementării fără o reformă aprofundată nu este o opțiune. Sunt necesare acțiuni urgente și eficiente pentru a asigura sustenabilitatea mediului și securitatea alimentară pe termen lung. Neluarea unor măsuri urgente cu scopul de a contracara efectele schimbărilor climatice, degradarea solului și pierderea biodiversității ar fi o iresponsabilitate față de generațiile actuale și viitoare (Hagedorn și colab., 2019).

Pe măsură ce procesul de reformă a PAC progresează, este esențial să se reflecte asupra dovezilor științifice enumerate în cerințele societății civile, pentru a orienta PAC către obiective de sustenabilitate socială și de mediu. Noul președinte al Comisiei, Ursula von der Leyen, a anunțat un așa-numit „Pact Verde”, care ar trebui să includă o strategie de tip „Farm to Fork” pentru alimente durabile (von der Leyen, 2019). Formarea PAC în așa încât să ofere un sprijin eficient pentru fermieri în a se adapta la provocările de sustenabilitate poate servi drept reper noii Comisii, pentru a-și demonstra ambiția față de sustenabilitate, și curajul politic pentru a implementa schimbările necesare. Prin urmare, invităm Comisia, Parlamentul și Consiliul European să își îndeplinească responsabilitatea de a proteja sistemele agricole, peisajele și oamenii europeni, asigurând un nivel ridicat de protecție a mediului și a climei, investind în alimente sănătoase și peisaje diverse, și promovând vitalitatea rurală și bunăstarea cetățenilor.

Bibliografie

Barthel, M., Khor, Y., Jennings, S., Sheane, R., Fry, J., Schreiber, W., Royston, S., McGill, J., 2018. Study on the Environmental Impact of Palm Oil Consumption and on Existing Sustainability Standards. doi:10.2779/530244

CEJA, CEPF, CIC, Copa/Cogeca, ELO, FACE, UECEBV, 2019. Rural Coalition Statement: Empowering rural areas in the CAP post-2020. Available at <http://www.ceja.eu/cutting-rural-development-funding-next-cap-makes-no-economic-environmental-political-sense/>

- COMAGRI, 2019. Report on the proposal for a regulation of the European Parliament and of the Council establishing rules on support for strategic plans to be drawn up by Member States under the Common agricultural policy (CAP Strategic Plans). Available at https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-8-2019-0200_EN.html?redirect
- Council of the European Union, 2019. Working paper on the proposal for a regulation of the European Parliament and of the Council establishing rules for the support for strategic plans to be drawn up by member states under the Common Agricultural Policy (CAP strategic plans) and financed by the EAGF and by EAFRD. Available at <http://www.arc2020.eu/wp-content/uploads/2019/09/Council-Position-5th-September-ARC2020-leak.pdf>.
- Diaz, S., Settele, J., Brondízio, E., Ngo, H., Guèze, M., Agard, J., Arneth, A., Balvanera, P., Brauman, K., Butchart, S., 2019. Summary for policymakers of the global assessment report on biodiversity and ecosystem services of the Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services. Available at https://www.ipbes.net/sites/default/files/downloads/spm_unedited_advance_for_posting_htn.pdf
- EIP-AGRI Focus Group, 2016. Sustainable High Nature Value (HNV) farming (Final Report).
- Erjavec, K., Erjavec, E., 2015. 'Greening the CAP'—Just a fashionable justification? A discourse analysis of the 2014–2020 CAP reform documents. *Food Policy*, 51, 53-62.
- European Commission, 2018. Proposal for a REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL establishing rules on support for strategic plans to be drawn up by Member States under the Common agricultural policy (CAP Strategic Plans) and financed by the European Agricultural Guarantee Fund (EAGF) and by the European Agricultural Fund for Rural Development (EAFRD) and repealing Regulation (EU) No 1305/2013 of the European Parliament and of the Council and Regulation (EU) No 1307/2013 of the European Parliament and of the Council. Available at <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=COM%3A2018%3A393%3AFIN>
- European Commission, 2019. Evaluation of the CAP on climate change and greenhouse gas emissions, available at https://ec.europa.eu/agriculture/content/evaluation-cap-climate-change-and-greenhouse-gas-emissions_en
- European Union, 2016. Consolidated treaties, Charter of Fundamental Rights 2016, available at https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/1194001c-c811-11e6-a6db-01aa75ed71a1/language-en?WT.mc_id=Selectedpublications&WT.ria_c=677&WT.ria_f=624&WT.ria_ev=search.
- Hagedorn, G., Kalmus, P., Mann, M., Vicca, S., Van den Berge, J., van Ypersele, J.-P., Bourg, D., Rotmans, J., Kaaronen, R., Rahmstorf, S., 2019. Concerns of young protesters are justified. *Science*, 364, 139-140. DOI: 10.1126/science.aax3807

- Herzon, I., Birge, T., Allen, B., Povellato, A., Vanni, F., Hart, K., Radley, G., Tucker, G., Keenleyside, C., Oppermann, R., Underwood, E., Poux, X., Beaufoy, G., Pražan, J., 2018. Time to look for evidence: results-based approach to biodiversity conservation on farmland in Europe. *Land Use Policy*, 71, 347–354. DOI: 10.1016/j.landusepol.2017.12.011
- Hodge, I., Hauck, J., Bonn, A., 2015. The alignment of agricultural and nature conservation policies in the European Union. *Conservation Biology*, 29, 996-1005. DOI: 10.1111/cobi.12531
- IPBES, 2018. The IPBES assessment report on land degradation and restoration. Secretariat of the Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services, Bonn, Germany.
- IPCC, 2019. Climate Change and Land: An IPCC Special Report on climate change, desertification, land degradation, sustainable land management, food security, and greenhouse gas fluxes in terrestrial ecosystems - Summary for Policy Makers.
- Jones, J. I., Murphy, J. F., Anthony, S. G., Arnold, A., Blackburn, J. H., Duerdoth, C. P., Hawczak, A., Hughes, G. O., Pretty, J. L., Scarlett, P. M., 2017. Do agri-environment schemes result in improved water quality? *Journal of Applied Ecology*, 54, 537-546. DOI: 10.1111/1365-2664.12780
- Keenleyside, C., Beaufoy, G., Tucker, G., Jones, G., 2014. High Nature Value farming throughout EU-27 and its financial support under the CAP. Available at http://minisites.ieep.eu/assets/1386/HNV_and_CAP_Full_Report.pdf
- Lakner, S., Holst, C., Dittrich, A., Hoyer, C., Pe'er, G., 2018. Impacts of the EU's Common Agricultural Policy (CAP) on Biodiversity and Ecosystem Services, in S. Klotz, A. Bonn, R. Seppelt, M. Schröter and C. Baessler eds., *Atlas of Ecosystem Services – Risks and Opportunities*. Springer.
- Matthews, A., 2018a. The CAP in the 2021-2027 MFF Negotiations. *Intereconomics*, 53, 306–311. DOI: 10.1007/s10272-018-0773-0
- Matthews, A., 2018b. The EU's Common Agricultural Policy Post 2020: Directions of Change and Potential Trade and Market Effects. Available at https://www.ictsd.org/sites/default/files/research/ictsd_-_the_potential_trade_and_market_effects_of_the_eu_cap_post_2020_-_alan_matthews_0.pdf
- Moreira, F., Pe'er, G., 2018. Agricultural policy can reduce wildfires. *Science*, 359, 1001-1001. DOI: DOI: 10.1126/science.aat1359
- Müller, B., Johnson, L., Kreuer, D., 2017. Maladaptive outcomes of climate insurance in agriculture. *Global Environmental Change*, 46, 23-33. DOI: 10.1016/j.gloenvcha.2017.06.010
- Neumann, H., Dierking, U., Taube, F., 2017. Erprobung und Evaluierung eines neuen Verfahrens für die Bewertung und finanzielle Honorierung der Biodiversitäts-, Klima- und Wasserschutzleistungen landwirtschaftlicher Betriebe

(„Gemeinwohlprämie“), Berichte über Landwirtschaft. 95. DOI: 10.12767/buel.v95i3.174

- Oppermann, R., Beaufoy, G., Jones, G., 2012. High nature value farming in Europe. 35 European countries – experiences and perspectives. Verlag regionalkultur Ubstadt-Weiher, Germany.
- Orgiazzi, A., Bardgett, R. D., Barrios, E., 2016. Global soil biodiversity atlas. European Commission. Pe'er, G., Dicks, L. V., Visconti, P., Arlettaz, R., Báldi, A., Benton, T. G., Collins, S., Dieterich, M., Gregory, R. D., Hartig, F., Henle, K., Hobson, P. R., Kleijn, D., Neumann, R. K., Robijns, T., Schmidt, J. A., Shwartz, A., Sutherland, W. J., Turbé, A., Wulf, F., Scott, A. V., 2014. EU agricultural reform fails on biodiversity, *Science*, 344, 1090-1092. DOI: 10.1126/science.1253425
- Pe'er, G., Zinngrebe, Y., Moreira, F., Sirami, C., Schindler, S., Müller, R., Bontzorlos, V., Clough, D., Bezák, P., Bonn, A., Hansjürgens, B., Lomba, A., Möckel, S., Passoni, G., Schleyer, C., Schmidt, J., Lakner, S., 2019. A greener path for the EU Common Agricultural Policy, *Science* 365, 449-451. DOI: 10.1126/science.aax3146
- Pe'er, G., Lakner, S., Müller, R., Passoni, G., Bontzorlos, V., Clough, D., Moreira, F., Azam, C., Berger, J., Bezak, P., Bonn, A., Hansjürgens, B., Hartmann, L., Kleemann, J., Lomba, A., Sahrbacher, A., Schindler, S., Schleyer, C., Schmidt, J., Schüler, S., Sirami, C., Meyer-Höfer, M. v., Zinngrebe, Y., 2017. Is the CAP Fit for purpose? An evidence-based fitness-check assessment, available at https://www.idiv.de/fileadmin/content/iDiv_Files/Documents/peer_et_al_2017_cap_fitness_check_final_20-11.pdf.
- Rutz, C., Dwyer, J., Schramek, J., 2014. More new wine in the same old bottles? The evolving nature of the CAP reform debate in Europe, and prospects for the future, *Sociologia Ruralis*, 54, 266-284. DOI: <http://dx.doi.org/10.1111/soru.12033>
- Schulmeister, A., 2015. Eating up Forests: How EU Consumption Drives Deforestation and Land Conversion: The Case of Soy from Brazil., available at https://d2ouvy59p0dg6k.cloudfront.net/downloads/wwf_epo_eu_soy_report_2015_v4_web_1.pdf.
- von der Leyen, U., 2019. A Union that strives for more - My agenda for Europe (Political guidelines for the next European Commission 2019-2024), available at https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/political-guidelines-next-commission_en.pdf.
- WBAE, 2019. Zur effektiven Gestaltung der Agrarumwelt- und Klimaschutzpolitik im Rahmen der Gemeinsamen Agrarpolitik der EU nach 2020, available at <https://www.bmel.de/SharedDocs/Downloads/Ministerium/Beiraete/Agrarpolitik/Stellungnahme-GAP-Effektivierung-AUK.pdf?blob=publicationFile>
- Westerink, J., Jongeneel, R., Polman, N., Prager, K., Franks, J., Dupraz, P., Mettepenningen, E., 2017. Collaborative governance arrangements to deliver spatially coordinated agri-environmental management. *Land Use Policy*, 69, 176-192. DOI: doi.org/10.1016/j.landusepol.2017.09.002

Yang, H., Lupi, F., Zhang, J., Chen, X., Liu, J., 2018. Feedback of telecoupling: the case of a payments for ecosystem services program, *Ecology and Society*, 23, 45. DOI: doi.org/10.5751/ES-10140-23024

Draft
manuscript